

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR****HALİME ER BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2019/10308
Karar Tarihi : 9/1/2024

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Recai AKYEL
Selahaddin MENTEŞ
İrfan FİDAN
Muhterem İNCE
Raportör : Fatma Gülbin ÖZTÜRK
Başvurucu : Halime ER
Vekili : Av. Mustafa TURAN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, tapu tahsis belgesinin alınması sırasında ödenen bedelin sebepsiz zenginleşme hükümlerine göre iadesi talebiyle açılan davada verilen kararın yeterli gerekçe içermemesi nedeniyle gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

- Başvuru 29/3/2019 tarihinde yapılmıştır.
- Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
- Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.
- Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.
- Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

- Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

A. Başvuruya Konu Davadan Önceki Süreç

8. Üzerinde başvuru murisi S.A. tarafından inşa edilmiş 117,88 m²'lik gecekondulu bulunan İstanbul ili Üsküdar ilçesi 43 pafta, 183 ada 23 (60 m²) ve 24 (59,32 m²) numaralı parseller 15/11/1984 tarihinde tapu tahsis belgesi ile S.A. adına tahsis edilmiştir. Tahsisin ardından ilgili parseller, üzerindeki gecekondulu yıkılarak Üsküdar Belediyesi (Belediye) tarafından fiilen park alanı olarak kullanılmaya başlanmıştır.

9. Söz konusu taşınmazlar 15/9/1997 tasdik tarihi, 1/1.000 ölçekli uygulama imar planı ile kısmen yol, kısmen park alanı olarak belirlenmiş olup İstanbul Büyükşehir Belediye (İBB) Meclisinin ve İBB Encümeninin 16/11/2001 ve 15/12/2005 tarihli kararları doğrultusunda Belediyeye bedelsiz olarak 25 seneliğine tahsis edilmiştir.

10. Başvurucu 2/5/2011 tarihinde anılan taşınmazlar yönünden İBB ve Üsküdar Belediyesi aleyhine kamulaştırmasız el atmadan kaynaklanan tazminat davası açmıştır. İstanbul Anadolu 10. Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından yapılan yargılama neticesinde 12/12/2013 tarihinde davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine karar verilmiştir. Kararın gerekçesinde; tapu tahsis belgesinin bir mülkiyet belgesi olmadığı, sadece fiili kullanmayı belirleyen bir ziyetlik belgesi olduğu vurgulanmıştır. İBB Başkanlığının 11/9/2012 tarihinde dosyaya gönderdiği yazıya dikkat çekilen kararda, söz konusu yazıda muris S.A. adına verilen tapu tahsis belgesinin iptal edilmediğinin belirtildiğine işaret edilmiştir. İlgili taşınmazlar üzerinde 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 18. maddesi gereği imar planı veya 31/5/2012 tarihli ve 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun'un 23. maddesi ile ilga edilen 24/2/1984 tarihli ve 2981 sayılı İmar ve Gecekondulu Mevzuatına Aykırı Yapılara Uygulanacak Bazı İşlemler ve 6785 Sayılı İmar Kanununun Bir Maddesinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun uyarınca imar ve ıslah planlarının yapılmış olmasından dolayı tapu tahsis belgesinin mülkiyete dönüştürülmesi şartlarının oluşmadığına dikkat çekilerek başvuru murisinin arsa bedeli yönünden talebinin reddine, tahsis esnasında mevcut bulunduğu saptanan 1964 yapımı, 117,80 m² taban oturumlu, tek katlı, yağma tarzı yapının enkaz bedelinin miras payı oranında başvurucuya ödenmesine hükmedilmiştir.

11. Başvurucu 2/11/2015 tarihinde İstanbul 12. İdare Mahkemesinde İBB'ye karşı tam yargı davası açmıştır. Dava dilekçesinde 23 ile 24 No.lu parseller üzerinde bulunan gecekondunun tapu tahsis belgesinin alımı esnasında murisi tarafından 11/9/1985 tarihinde 442.050 TL (eski Türk lirası) ödendiğini ifade eden başvuru murisi, tapu tahsis belgesinin tapuya çevrilmediği gibi eş değer tahsisin de yapılmadığını belirterek ilgili meblağın sebepsiz zenginleşme hükümleri uyarınca miras payı oranında iadesini talep etmiştir.

12. İstanbul 12. İdare Mahkemesi 18/5/2016 tarihli karar ile davanın reddine karar vermiştir. Kararın gerekçesinde; dava konusu edilen 442.050 TL'lik tutarın gecekondulu için tapu tahsis belgesi alımı esnasında ödenen bir meblağ olduğu, ilgili tutarın sunulan belli bir hizmetin karşılığı olarak tahsil edildiği, tapu tahsis belgesinin tapuya çevrilememesi veya eş değer bir yerden tahsis yapılamamasının başlı başına bu meblağın iadesini mümkün kılmadığı belirtilmiştir.

13. Başvurucunun anılan karara yönelik istinaf talebi 26/10/2017 tarihinde kesin olarak reddedilmiştir. Kararın gerekçesinde başvuru murisi adına tanzim edilen tapu tahsis belgesinin geçerliliğini koruduğuna dikkat çeken İstinaf Mahkemesi, söz konusu belgenin hukuki varlığını koruduğu sürece idarenin belge karşılığı ödendiği belirtilen

meblağın güncel değerini tazmin etme yükümlülüğünün bulunmadığını, tapu tahsis belgesinden doğan hak sahipliğine yönelik iddianın idareye yapılacak başvurunun reddi hâlinde ileri sürülebileceğini belirtmiştir.

14. Başvurucu 5/3/2018 tarihinde İBB Başkanlığına başvuruda bulunmuş ve murisi adına tanzim edilen 15/11/1984 tarihli tapu tahsis belgesi uyarınca 2981 mülga Kanun gereği adına tapu veya aynı emsalde başka bir yer tahsis edilmesini talep etmiştir. Başvurucunun bu istemi 4/1/2018 tarihli işlem ile 2981 sayılı mülga Kanun'un 13. maddesinin (d) fıkrası gereği Kanun'dan önce gecekonduları yıkılanların 2981 sayılı mülga Kanun hükümlerinden faydalanamayacağı belirtilerek reddedilmiştir.

B. Başvuruya Konu Dava Süreci

15. Başvurucu 4/1/2018 tarihli ret kararının ardından 5/3/2018 tarihinde İBB aleyhine 1.000 TL üzerinden tam yargı davası açmıştır. Başvurucu; dava dilekçesinde, murisi S.A. adına verilmiş 15/11/1984 tarihli tapu tahsis belgesinin tapuya çevrilmesi istemiyle yaptığı başvurunun reddedildiğini, idare tarafından verilen 4/1/2018 tarihli cevaptan da tapu tahsis belgesinin fiilen ve hukuken varlığını yitirdiğinin anlaşıldığını ve ilgili belgenin tapuya çevrilme imkânının kalmadığını belirterek tapu tahsis belgesinin alınması sırasında ödenen 442.050 TL'nin (eski TL) sebepsiz zenginleşme hükümlerine göre tazminini talep etmiştir.

16. İstanbul 3. İdare Mahkemesi 25/12/2018 tarihli kararıyla davayı kesin olarak reddetmiştir. 2981 sayılı mülga Kanun'un 8. maddesinde yer alan düzenlemeye yer verilen gerekçeli kararda Mahkeme, başvurucunun İstanbul Anadolu 10. Asliye Hukuk Mahkemesinde açtığı kamulaştırmaz el atma davasında imar ve islah planı yapılmaması olması sebebiyle murisine ait tapu tahsis belgesinin mülkiyet belgesine dönüşme şartı taşınmadığını tespit edilmesi ve başvurucunun bu isteminin reddedilmesi üzerine bu davayı açtığını ancak davaya konu edilen bedelin sunulan belli bir hizmetin karşılığı olarak tahsil edilmesi nedeniyle tapu tahsis belgesinin tapuya çevril(e)memesi veya eş değer bir yerden tahsis yapıl(a)maması hâlinin başlı başına bu meblağın iadesini mümkün kılmayacağını belirtmiştir.

17. Nihai karar başvurucuya 1/3/2019 tarihinde tebliğ edilmiş, başvuru 29/3/2019 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

18. 2981 sayılı mülga Kanun'un "*Tespit ve değerlendirme işlemleri*" kenar başlıklı 8. maddesi şöyledir:

"İmar mevzuatına aykırı yapılarla gecekondular için tespit işlemlerinde; Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca hazırlanacak ve valilik veya belediyelerce bastırılacak standart form kullanılır.

Bu tespit kapsamına, temel inşaatı tamamlanmış veya sömel betonları dökülmüş olmak kaydı ile hazine, belediye, il özel idarelerine ait veya Vakıflar Genel Müdürlüğünün idare etmekte olduğu arsa veya arazilerdeki inşaatına Kanunun 14 üncü maddesinin (f) fıkrasındaki tarihten önce başlanmış mesken, kısmen işyeri ve konut olarak kullanılan veya evvelce konut olarak kullanılıp sonra işyerine çevrilen gecekondular ile imar mevzuatına, ruhsat ve eklerine aykırı tüm yapılar dahildir.

Tespit formları düzenlenerek başvuru formlarına tespit belgesi olarak eklenir.

Değerlendirme belgesi, 4 üncü maddede bahsi geçen tasnif durumunu, yapının bu Kanunun 18 inci maddesine göre hesaplanacak bina inşaat ve iskan harcını ve bu Kanuna göre hesaplanacak münzam harcını, fenni sorumluluğu üstlenilmiş rölave planını, Kanuna göre belirlenen otopark bedelini, kamu kurum ve kuruluşlarına ait olan veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan alanlarda yapılmış yapılar için bu Kanunda belirtilen esaslara göre tespit edilecek arsa bedelini ihtiva edecek şekilde Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından hazırlanmış formun doldurulmasıyla elde edilir.

Tespit ve değerlendirme belgeleri müracaat sahibince yeminli özel teknik bürolara doldurtulur. Bu büroların kuruluş, görev, yetki, sorumluluk ve ücret tarifeleri Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca, Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren (1) ay içinde hazırlanacak yönetmelikle tespit edilir.

16/3/1983 tarihli 2805 sayılı Kanun gereğince başvurmuş bulunan müracaat sahipleri, tespit ve değerlendirme belgelerini yeminli özel teknik bürolara hazırlatarak daha önceki müracaat formlarına eklerler."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

19. Anayasa Mahkemesinin 9/1/2024 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

20. Başvurucu, murisi S.A. tarafından inşa edilen gecekonduya 15/11/1984 tarihinde tapu tahsis belgesi verildiğini ve ilgili tapu tahsis belgesinin tapuya dönüşmesi için murisi tarafından 442.050 TL (eski Türk lirası) ödeme yapıldığını belirtmiştir. Başvurucu, belgenin verilmesinin ardından söz konusu taşınmazın İBB Meclisi ve Encümeninin kararlarıyla 25 yıllığına Belediyeye bedelsiz olarak tahsis edildiğini, Belediye tarafından park olarak kullanıldığını ve bu nedenle taşınmazı kullanmadıklarını belirtmektedir. 2/5/2011 tarihinde Belediye aleyhine bu sebeple arsa ve taşınmaz bedelinin tazminine yönelik kamulaştırmazlık el atma davası açtığını belirten başvurucu, arsa bedeli yönünden isteminin reddedildiğini ve sadece taşınmazın enkaz bedelinin tazmin edildiğini bildirmiştir. İstanbul 12. İdare Mahkemesinde açmış olduğu tam yargı davasının ise murisi adına tanzim edilen tapu tahsis belgesinin geçerliliğini koruduğu gerekçesiyle reddedildiğini ifade eden başvurucu son olarak bireysel başvuruya konu davayı açtığını ve ilgili dava ile tapu tahsis belgesinin tapuya dönüşmesi için murisi tarafından ödenen 442.050 TL'nin (eski Türk lirası) güncel değerini sebepsiz zenginleşme hükümlerine göre talep ettiğini ileri sürmüştür. Bireysel başvuruya konu ettiği son yargılama sürecinde verilen kesin ret kararı ile ödenen bedele yönelik tazminat hakkının da elinden alındığını belirten başvurucu, adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

21. Anayasa'nın "Hak arama hürriyeti" kenar başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

22. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirilmesi ile ilgili olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder. Başvurucunun şikâyetinin özünün tapu tahsis belgesinin alınması için ödenen bedelin iadesi talebiyle açtığı davanın anılan tutarın hizmet bedeli olarak nitelendirilmesi sonucunda reddedilmesine yönelik olması nedeniyle ihlal iddialarının gerekçeli karar hakkı kapsamında incelenmesi uygun bulunmuştur.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

23. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Genel İlkeler

24. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin adil yargılanma hakkına sahip olduğu belirtilmiş ancak gerekçeli karar hakkından açıkça söz edilmemiştir. Bununla birlikte Anayasa'nın 141. maddesinin üçüncü fıkrasında "*Bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır.*" denilerek kararlarını gerekçeli olarak yazma yükümlülüğü mahkemelere yüklenmiştir. Anayasa'nın 36. maddesi, 141. maddesinin üçüncü fıkrası ışığında yorumlandığında adil yargılanma hakkı, gerekçeli karar hakkını da güvence altına almaktadır. Bu sebeple gerekçeli karar hakkı Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının temel güvencelerinden biridir (*Hilmi Kocabay ve diğerleri*, B. No: 2018/27686, 17/11/2021, § 77).

25. Gerekçeli karar hakkı, kişilerin adil bir şekilde yargılanmalarını sağlamayı ve denetlemeyi amaçlamaktadır. Mahkemelere getirilen bu yükümlülük tarafların muhakeme sırasında ileri sürdükleri iddiaların kurallara uygun biçimde incelenip incelenmediğini bilmeleri, ayrıca demokratik bir toplumda kendi adlarına verilen yargı kararlarının sebeplerini toplumun öğrenmesinin sağlanması için de gereklidir (*Sencer Başat ve diğerleri* [GK], B. No: 2013/7800, 18/6/2014, §§ 31-34).

26. Mahkemelerin anılan yükümlülüğü, yargılamada ileri sürülen her türlü iddia ve savunmaya karar gerekçesinde ayrıntılı yanıt vermesi gerektiği şeklinde anlaşılamaz. Ancak mahkemeler, kendilerine sunulan tüm iddialara yanıt vermek zorunda değilse de (*Yasemin Ekşi*, B. No: 2013/5486, 4/12/2013, § 56) mahkemelerin davanın esas sorunlarını inceledikleri gerekçeli karardan anlaşılmalıdır.

27. Bir kararda tam olarak hangi unsurların bulunması gerektiği davanın niteliğine ve şartlarına bağlıdır. Muhakeme sırasında açık ve somut bir biçimde öne sürülen iddia ve savunmaların davanın sonucuna etkili, başka bir deyişle davanın sonucunu değiştirebilecek nitelikte olması hâlinde davayla doğrudan ilgili olan bu hususlara mahkemelerce makul bir gerekçe ile yanıt verilmesi gerekir (*Sencer Başat ve diğerleri*, § 35). Aksi bir tutumla mahkemenin davanın sonucuna etkili olduğunu kabul ettiği bir husus hakkında ilgili ve yeterli bir yanıt vermemesi veya yanıt vermemeyi gerektiren usul veya esasa dair iddiaları cevapsız bırakması hak ihlaline neden olabilecektir (*Sencer Başat ve diğerleri*, § 39).

28. Anayasa Mahkemesinin gerekçeli karar hakkı bağlamındaki görevi, uyuşmazlığın esası yönünden önem taşıyan meselelere ilişkin olarak mahkemelerin ilgili ve yeterli bir gerekçe ortaya koyup koymadıklarını incelemekten ibarettir. Anayasa Mahkemesinin açıkça keyfi olmadığı veya bariz bir takdir hatası içermediği sürece gerekçeyi denetleme gibi bir görevi olmadığı gibi kararlardaki hukuka aykırılıkları gidirmek de görevi değildir (*Halit Kabadağ*, B. No: 2019/3589, 23/11/2021, § 30).

b. İlkelerin Olaya Uygulanması

29. Somut olayda başvuru, tapu tahsis belgesinin tapuya çevrilmediği gibi eş değer bir yerden tahsis de yapılmadığını belirterek belgenin alınması sırasında ödenen bedelin sebepsiz zenginleşme hükümlerine göre miras payı oranında tazmini talebiyle tam yargı davası açmıştır. Mahkeme gerekçeli kararında, başvuru tarafından İstanbul Anadolu 10. Asliye Hukuk Mahkemesinde açılan davanın neticesinde verilen 12/12/2013 tarihli kararda söz konusu tapu tahsis belgesinin mülkiyete dönüşme şartlarının oluşmadığına yönelik tespitine ve 2981 sayılı mülga Kanun'un 8. maddesindeki düzenlemeye dair açıklamalara yer vererek tapu tahsis belgesinin alınması için ödenen söz konusu tutarın sunulan belli bir hizmetin karşılığı olarak tahsil edildiğini, tapu tahsis belgesinin tapuya çevrilememesi veya eş değer bir yerden tahsis yapılamamasının ise başlı başına bu bedelin iadesini mümkün kıldığını belirtmiştir.

30. İstanbul Anadolu 10. Asliye Hukuk Mahkemesinin 12/12/2013 tarihli kararında başvuruçunun arsa bedeli yönünden talebi tapu tahsis belgesinin geçerliliğini koruduğu belirtilerek reddedilmiştir. Bununla birlikte bireysel başvuruya konu yargılamada farklı olarak başvuru; 25 yılığına Belediyeye tahsis edildiği için taşınmazı zaten kullanmadığını, eş değer bir yerden tahsis de yapılmadığını, bu sebeple belgenin fiilen geçerliliğini yitirdiğini belirterek arsa bedeli olarak ödendiğini iddia ettiği tutarın sebepsiz zenginleşme ilkelerine göre tazminini talep etmiştir. Bu kapsamda her iki yargılamanın konusunun ve bu yargılamalarda tapu tahsis belgesine yönelik yapılan tespitlerin farklı olduğu anlaşılmaktadır. Zira 12/12/2013 tarihli kararda ilgili tapu tahsis belgesinin İBB tarafından iptal edilmediği ve mülkiyet belgesi sayılamayacağı tespitlerine yer verilirken bireysel başvuruya konu bu dava belgenin fiilen kullanılabilirliğini yitirmesi sebebine dayanılarak, tanzimi sırasında ödenen bedelin iadesine yönelik olarak açılmıştır.

31. Mahkemenin gerekçeli kararında 183 ada 23 ve 24 No.lu parseller üzerinde bulunan gecekondü niteliğindeki yapı için başvuruçunun murisinin 442.050 TL (eski TL) tutarında bir ödeme yaptığı tespiti yer almaktadır. Başvuruçunun, anılan ödemenin arsa bedelinin bir kısmını oluşturduğunu ve tapu tahsis belgesi iptal edilmemiş ise de İstanbul 10. Asliye Hukuk Mahkemesinin 12/12/2013 tarihli kararı uyarınca bu belge uyarınca kendilerine herhangi bir tapu verilmesi mümkün olmadığından yapılan bu ödemenin sebepsiz zenginleşme hükümleri uyarınca iadesi gerektiğini ileri sürmektedir. Mahkeme dosyasında bulunan 11/9/1985 tarihli makbuzdan murisin 183 ada 23-24 parselin tapu tahsis ücretinin 1 ila 12 No.lu taksitlerinin bedeli olarak İstanbul Belediyesine ait hesaba toplam 442.050 TL yatırdığı görülmüştür. Yine Mahkeme dosyasında bulunan tapu tahsis belgesi örneğinden bu belgenin 15/11/1984 tarihinde düzenlendiği anlaşılmıştır. Mahkeme, tapu tahsis belgesinin geçerli olup olmadığı ve bu belgeye hukuki bir sonuç bağlanıp bağlanmayacağı hususlarını değerlendirmemiş ancak başvuruçunun iadesini istediği ücretin bu belgenin düzenlenmesi, başka bir anlatımla tahsisin yapılması için gereken bir hizmet bedeli olduğu gerekçesi ile davanın reddine karar vermiştir.

32. Hâl böyle iken 15/11/1984 tarihli tapu tahsis belgesinin "Gecekonduya İlişkin Belgeler" kısmından başvurucular murisi tarafından yatırılan meblağa ilişkin 27/4/1984 tarihli başka bir ödemenin de bulunduğu görülmüştür. Bu itibarla tahsis belgesinin düzenlenmesinden önce tahsil edilen bir meblağ mevcut olup tapu tahsis belgesinin düzenlenmesinden sonra yapıldığı anlaşılan ve başvurucunun iadesine dayanak oluşturan 11/9/1985 tarihli 442.050 TL'lik (eski TL) ödemenin niteliğinin belirlenmesi davacının iddiasının haklılığının değerlendirilmesi bakımından zorunludur. Mahkeme gerekçeli kararında bu meblağın tapu tahsis belgesinin düzenlenmesi için ödenen ve sunulan belli bir hizmetin karşılığı olup tapu tahsis belgesinin tapuya çevril(e)memesi veya eş değer bir yerden tahsis yapı(l)mamasının bu paranın ödenmesine bir etkisinin bulunmayacağı kanaatiyle hareket etmiştir. Ancak yukarıda açıklandığı üzere tapu tahsis belgesinin düzenlenmesinden önce muris tarafından yapılan başka bir ödemenin varlığı ve iadesi istenen meblağın bu tahsis belgesinin düzenlenmesinden sonra yapıldığı nazara alındığında başvurucunun iadesini istediği meblağın hizmet bedeli olmayıp arsa bedeli olduğu yönündeki davanın sonucunu değiştirebilecek nitelikteki iddiasının ilgili ve yeterli bir gerekçe ile karşılanması gerekir. Öte yandan İstinaf Mahkemesinin imar ıslah planının yapılp yapılmaması ile ilgili gerekçesinin de somut olaydaki olgularla örtüşmediği anlaşılmıştır. Bu durumda başvurucunun uyumsuzluğun sonucuna etkili iddialarının karşılanmaması nedeniyle gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği kanaatine varılmıştır.

33. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

VI. GİDERİM

34. Başvurucu, ihlalin tespiti ve yeniden yargılama talebinde bulunmuştur.

35. Başvuruda tespit edilen adil yargılanma hakkı ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen bireysel başvuruya özgü yeniden yargılama kurumunun özelliklerine ilişkin kapsamlı açıklamalar için bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri (2)*, B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

VII. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması amacıyla yeniden yargılama yapılmak üzere İstanbul 3. İdare Mahkemesine (E.2018/437, K.2018/2142) GÖNDERİLMESİNE,

D. 364,60 TL harç ve 18.800 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 19.164,60 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 9/1/2024 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.